

Motion till riksdagen 2009/10:So211

av **Helena Bouveng (m)**

Kvalitetssäkring av familjehem

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att familjehem bör kvalitetssäkras.

Motivering

Familjepolitik i sin mest grundläggande form handlar om vuxnas förmåga att vara vuxna inför uppgiften att ta ansvar för sina barn. Några av våra barn föds olyckligtvis i familjer som av olika anledningar inte har den förmågan.

Över 10 000 barn och ungdomar i Sverige bor i familjehem och flera tusen till på olika institutioner. Barnen är olika gamla och har varit med om olika saker, men alla har mammor och pappor som behöver mycket hjälp i rollen som föräldrar. I bästa fall bara under en kort tid medan föräldrarna kommer tillbaka i full kapacitet, exempelvis efter sjukdom eller missbruk. I andra fall under många år, kanske hela uppväxttiden.

Det finns redan idag nationella adoptioner och det är bra men ingen bred lösning för många barn. För de allra flesta barn borde fokus istället vara inriktat på att förebygga och undvika risken för senare familjehemsplacering. Och när familjehem ändå behövs, vara tydlig med att föräldrarna har en kort men intensiv tid på sig att, med god hjälp från samhällets sida, återfå sin förmåga att fullt ut vara förälder. Därefter är det barnens behov av trygghet och stabilitet som gäller.

Att vara familjehem är inget man föds till, det kräver läggning, intresse – och utbildning. Det är skillnad mellan att vara förälder och att ha ett ansvar som familjehem.

Däremot har vi väldigt många familjehem som tar hand om ”närståendes” barn, oftast släktingar. De gör det ofta med en självklarhet, som är naturlig när det handlar om en kusin eller ett brorsbarn. Men alldeles för ofta utan den kunskap om speciella problem som kan följa med uppdraget.

Fel! Okänt namn på

Familjehemsbarnen är i det tysta Sveriges största socialpolitiska utmaning. Beslutet att omplacera kan – när det går bra – långsiktigt hjälpa barn till en bra framtid trots en svår start. Eller – när det går dåligt – bli en station på vägen mot polis, socialkontor, behandlingshem, fängelse och mycket allvarliga egna sociala problem. Alltför många ärver sina föräldrars sociala utslagning. Inget kunde vara mer orättvist.

Därför anser jag att familjehemmen borde kvalitetssäkras. Allt för få insatser utvärderas. Kommuner, familjehem och privata institutioner har ofta diffus kunskap om vilka insatser som leder till vilket resultat. En ny ansvarsfördelning mellan sociala myndigheter och rättsvårdande vore befogat när det gäller våra barn och unga.

Stockholm den 24 september 2009

Helena Bouveng (m)